

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับ
ไทศึกษาของนักวิชาการจีนตั้งแต่ทศวรรษ 1930-ทศวรรษ 1990

ชื่อผู้เขียน นาย ไปได้ ชุน

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิภาคศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.ม.ร.ว. รุจยา อากาศ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. โกสุมภ์ สายจันทร์ กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับไทศึกษาของนักวิชาการจีนตั้งแต่ทศวรรษ 1930-ทศวรรษ 1990 มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์กระบวนการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับไทศึกษาของนักวิชาการจีน ตั้งแต่ทศวรรษ 1930-ทศวรรษ 1990 2) เพื่อศึกษาวิเคราะห์บริบททางการเมืองและสังคมในยุคสมัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อไทศึกษาของนักวิชาการจีน เช่น ปัจจัยอำนาจรัฐและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นต้น

ผู้เขียนได้แบ่งไทศึกษาในจีนเป็น 4 ช่วง ช่วงที่ 1 ตั้งแต่ทศวรรษ 1930 ถึงปี 1949 ช่วงที่ 2 ตั้งแต่ปี 1950 ถึงปี 1978 ช่วงที่ 3 ตั้งแต่ปี 1979 ถึงปลายทศวรรษ 1980 และช่วงที่ 4 ทศวรรษ 1990 ในช่วงดังกล่าว กระบวนการสร้างองค์ความรู้ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ผลงานไทศึกษาในช่วงบุกเบิกได้เปลี่ยนทัศนคติของนักวิชาการจีนจากชาตินิยมหรืออันนิยมเป็นมนุษยนิยม ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของไทศึกษาที่เป็นวิชาการ หลังปี 1949 จีนได้เปลี่ยนระบอบการปกครองเป็นสังคมนิยม ในช่วงที่จีนยึดอุดมการณ์ ไทศึกษาก็ตกเป็นเครื่องมือทางการเมือง ได้ส่งผลกระทบต่อไทศึกษา ทำให้คุณค่าทางวิชาการถูกจำกัด นักวิชาการจีนได้สำรวจสังคมไทเพื่อดำเนินการปฏิรูปที่ดิน ได้จัดการจำแนกชนชาติส่วนน้อย แต่งานทั้งหมดนี้เป็นการสนับสนุนการเมือง ไม่

โรงงานวิชาการที่บริสุทธ์

หลังจากจีนเปิดประเทศและดำเนินนโยบายปฏิรูปอย่างจริงจัง ตั้งแต่ปี 1979 ไทศึกษาเริ่มได้รับการฟื้นฟู ทั้งผลงานเก่าและผลงานใหม่ได้ถูกเผยแพร่ในสังคม โดยเฉพาะ ทางด้านประวัติศาสตร์และระบอบสังคมน แต่ทฤษฎียังคงถูกจำกัด ไทศึกษาในจีนได้เปลี่ยนโฉมหน้าใหม่เมื่อช่วงเข้าทศวรรษ 1990 โดยเปิดกว้างและเป็นอิสระมากขึ้น ข้อสำคัญ เป้าหมายของการศึกษาเปลี่ยนจากการศึกษาระบอบสังคมนกลับมาเป็นการศึกษาเชิงวัฒนธรรม มีผลงานถูกเสน่อออกมามากมาย และมีความหลากหลาย ในช่วงเดียวกัน วงวิชาการจีนได้มีการแลกเปลี่ยนกับวงวิชาการไทยและวงวิชาการสากล ผลงานไทศึกษาของนักวิชาการจีนเริ่มเผยแพร่ในไทย การแลกเปลี่ยนและการเผยแพร่ทางด้านไทศึกษาควรจะดำเนินต่อไปและขยายให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น